

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg skal vende tilbage til ministerens generelle bemærkninger om forslagene som helhed, når vi kommer til den konservative ordførertale, men jeg vil gøre opmærksom på, at ministeren endnu en gang – og det er jo meget tit, vi hører det fra Socialdemokratiets side – gør opmærksom på, at vi var imod forbudet mod atrazinen og alle de stoffer.

Dér vil jeg godt endnu en gang gøre opmærksom på, at det var af retssikkerhedsmæssige grunde, vi var imod, og det var det, der gjorde, at vi undlod at stemme ved den givne sags behandling. Efter vores opfattelse skulle revisionen af listen over de stoffer have været gennemført langt tidligere; det lå i den tidligere miljøministers plan. Det var derfor, vi undlod at stemme ved den lejlighed.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Ministerens udtalelser om, at det i overvejende grad er landbrugets brug af pesticider, der er årsagen til forureningen, er jeg nødt til at anholde, for det er der ikke belæg for.

De forureninger, vi har oplevet, er jo i høj grad udtryk for punktforureninger, eller der er tale om steder, hvor man har sprøjtet gift ud på ikkelandbrugsmæssige arealer. Jeg kan bare nævne, at de 57 borerer under Københavns Vandforsyning, som var lukket, jo alle var lukket på grund af punktforureninger.

Ejstrupholmsagen er et andet typisk eksempel på, at det ikke er fladeforureningen, der er skyld i pesticidrester i grundvandet; det er de øvrige ting.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Hr. Jens Vibjerg minder mig om en af hans politiske forgængere, Venstremanden, der sagde: »Hvis det er fakta, så benægter a fakta.«

Fakta er vi jo nødt til at holde os til, vil jeg gerne sige til hr. Vibjerg. Det kan godt være, at hr. Vibjerg har en forestilling om, at problemet skyldes punktkilder, men den videnskab, som arbejder med det, har en anden holdning. Jeg refererede netop til et typisk grundvandsområde, som DGU har undersøgt, hvor sandsynligheden for, at punktkilder skulle være problemet, opgøres til under 1 pct.

Jeg er sikker på, at når man ser på vandboringer i København, kan hr. Vibjerg have ret, meget ret, men nu taler vi altså om de grundvandsres-

sourcer, vi har, som jo fortrinsvis befinder sig i det åbne land, og dér er fladebelastningen større end belastningen fra punktkilder.

Under alle omstændigheder er der ingen tvivl om, at de meget små nedgravede mængder, der ligger rundt omkring – og som det i øvrigt vil være utrolig svært at få op, og hvor jeg ikke siger, at det er et ligegyldigt problem, men det er ikke det vigtigste problem; det var alene det, jeg prøvede at sige før – ikke er den store trussel imod vores grundvand.

Og så vil jeg sige til hr. Langkilde, at jeg ikke ønsker at genoptage den diskussion, men rent faktisk sad den borgerlige regering i 10 år – det virker måske meget fjernt, men det gjorde den faktisk – og ville revidere pesticiderne og havde mange i kikkerten og gjorde sig, går jeg ud fra, de ihærdigste anstrengelser, men rent faktisk blev ankesystemet misbrugt til at sikre, at ingen af sagerne blev afsluttet. Og derfor kom Miljøstyrelsen i efteråret 1993 til mig og sagde: Minister, det her problem kan ikke løses, medmindre vi får en lovgivning, der gør, at man kan bremse denne uendelige adgang til nye anker.

Det råd tog jeg til mig og sagde, at for os er det vigtigst at få gjort noget ved disse farlige pesticider. Derfor fremsatte vi lovforslaget – i øvrigt i forståelse med landbruget, med landboforeningerne. Men da det kom til behandling her i Folketinget, var det, at Venstre og De Konservative med de argumenter, som hr. Langkilde så udmærket refererede før, sagde, at de ikke kunne støtte forslaget. Det var det eneste udtryk, jeg brugte; jeg sagde, at de ikke kunne støtte forslaget.

Det er derfor, vi andre må konstatere, at hver gang det gælder, hver gang der virkelig er et problem, der skal klares, hver gang man virkelig skal tælles herinde i Folketingsalen for at gøre noget ved problemerne og også træffe nogle upopulære beslutninger, så er det, at de to partier stikker halen mellem benene. Det er det, der er problemet. Det er ikke, fordi man ikke har de samme holdninger, de samme idealer og de samme perspektiver; det er bare midlerne, man aldrig har mod til at stemme for.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Når jeg nu siger, at fladebelastningen da selvfølgelig også er vigtig, kunne ministeren så ikke bringes til dog i det mindste at anerkende, at der faktisk også er et stort problem med punktkilder, og at der er gjort for lidt?